

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 676/2007

z dnia 11 czerwca 2007 r.

ustanawiające wieloletni plan zarządzania połowami gładzicy i soli w Morzu Północnym

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z opinią naukową otrzymaną ostatnio od Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) śmiertelność połowowa stad gładzicy i soli na Morzu Północnym przewyższa poziom określony przez ICES jako zgodny z zasadami ostrożnego podejścia i istnieje ryzyko, że stada te są odławiane w sposób niezrównoważony.

(2) Zgodnie z opinią komitetu ekspertów badającego wieloletnie strategie zarządzania największy odłów soli otrzymuje się przy wskaźniku śmiertelności połowowej wynoszącym 0,2 u ryb w wieku 2–6 lat.

(3) Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) stwierdził, że biomasa zachowawcza dla

stada gładzicy w Morzu Północnym powinna wynosić 230 000 t, wskaźnik śmiertelności połowowej konieczny do osiągnięcia najwyższego odłowu stada gładzicy w Morzu Północnym w ujęciu długoterminowym wynosi 0,3, a biomasa zachowawcza dla stada soli w Morzu Północnym powinna wynosić 35 000 t.

(4) Należy przedsięwziąć środki w celu ustanowienia wieloletniego planu zarządzania połowami gładzicy i soli w Morzu Północnym. Środki te, o ile dotyczą stad gładzicy w Morzu Północnym, należy ustanawiać w świetle konsultacji z Norwegią.

(5) Plan ma na celu zapewnienie w pierwszym etapie, że liczebność stad gładzicy i soli w Morzu Północnym zostanie utrzymana na poziomie nieprzekraczającym bezpiecznych granic biologicznych, a w drugim etapie i po należyтым rozważeniu przez Radę metod realizacji takiego działania, że stada te będą poławiane na podstawie maksymalnie podtrzymywalnego odłowu w sposób zrównoważony pod względem gospodarczym, ekologicznym i społecznym.

(6) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾ wymaga, między innymi, aby do osiągnięcia tego celu Wspólnota stosowała podejście ostrożnościowe w stosowaniu środków służących ochronie i zachowaniu zasobów, zapewnieniu ich zrównoważonej eksploatacji i zminimalizowaniu oddziaływania rybołówstwa na ekosystemy morskie.

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego dostarczona dnia 28 września 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

- (7) Celem niniejszego rozporządzenia powinno być stopniowe wprowadzanie w życie podejścia do zarządzania połowami opartego na ekosystemie i przyczynianie się do wydajnej działalności połowowej w ramach rentownego i konkurencyjnego przemysłu rybołówstwa, zapewniając godziwy standard życia tym, którzy utrzymują się z połowów gładzicy i soli w Morzu Północnym i uwzględniając interesy konsumentów. Polityka Wspólnoty częściowo opiera się na zaleceniach stosownego regionalnego komitetu doradczego (RAC – *Regional Advisory Council*). Wraz z dużą częścią połowów gładzicy w Morzu Północnym poławiana jest również sola. Niemożliwe jest rozwiązanie kwestii zarządzania połowami gładzicy niezależnie od zarządzania połowami soli.
- (8) Dlatego też przy opracowywaniu wieloletniego planu należy uwzględnić również fakt, że wysoki wskaźnik śmiertelności połowowej gładzicy w dużym stopniu związany jest ze znaczną ilością odrzutów przy połowach soli w Morzu Północnym przy użyciu włoków ramowych o rozmiarze oczek sieci równym 80 mm.
- (9) Możliwe jest kontrolowanie wskaźników śmiertelności połowowej poprzez ustanowienie odpowiedniej metody określania poziomu ogólnych dopuszczalnych połowów (TAC) omawianych zasobów oraz systemu obejmującego ograniczenia dozwolonych dni na morzu, ograniczającego nakład połowowy tych zasobów do poziomów, przy których przekroczenie poziomów ogólnych dopuszczalnych połowów i planowanych wskaźników śmiertelności połowowej jest mało prawdopodobne, ale wystarczające do połowu osiągającego poziom ogólnych dopuszczalnych połowów określony na podstawie wskaźników śmiertelności połowowej ustanowionych w planie.
- (10) Plan powinien obejmować wszystkie połowy ryb płastugokształtnych wpływające w sposób znaczący na śmiertelność połowową omawianych stad gładzicy i soli. Państwa członkowskie, których kwoty dla którychkolwiek z tych stad wynoszą mniej niż 5 % udziału Wspólnoty Europejskiej w ogólnych dopuszczalnych połowach, powinny zostać zwolnione z przepisów planu dotyczących zarządzania nakładem połowowym.
- (11) Plan ten powinien stanowić główny instrument zarządzania stadami ryb płastugokształtnych na Morzu Północnym i przyczynić się do odnowienia innych zasobów, takich jak dorsz.
- (12) Poza środkami określonymi w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾ należy zastosować dodatkowe środki kontroli w celu zapewnienia zgodności ze środkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
- (13) W roku 2006 komunikatem dotyczącym osiągnięcia do roku 2015 celu związanego z maksymalnie podtrzymywalnym odłowem Komisja rozpoczęła debatę na temat wspólnotowej strategii stopniowego zmniejszania poziomu śmiertelności połowowej we wszystkich najważniejszych łowiskach. Komisja przedstawiła ten komunikat regionalnym komitetom doradczym do oceny.
- (14) Komisja zwróciła się do STECF o sporządzenie sprawozdania na temat kluczowych aspektów oceny wpływu w odniesieniu do zarządzania połowami gładzicy i soli, które powinno opierać się na dokładnych, obiektywnych i wyczerpujących informacjach o charakterze biologicznym i finansowym. Ta ocena wpływu zostanie załączona do wniosku Komisji dotyczącego drugiego etapu planu wieloletniego.
- (15) W początkowym etapie plan wieloletni powinien być uznawany za plan odbudowy, a następnie za plan zarządzania w rozumieniu art. 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I CEL

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wieloletni plan połowów gładzicy i soli zamieszkujących w Morzu Północnym.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia „Morze Północne” oznacza obszar morza wyznaczony przez Międzynarodową Radę Badań Morza jako podobzdar IV.

Artykuł 2

Bezpieczne granice biologiczne

1. Do celów niniejszego rozporządzenia uznaje się, że stada gładzicy i soli mieszczą się w bezpiecznych granicach biologicznych w latach, w których, zgodnie z opinią Komitetu Naukowo-Technicznego i Gospodarczego ds. Rybołówstwa (STECF), spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) stado tarłowe gładzicy przekracza 230 000 t;

⁽¹⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1967/2006 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, str. 11).

- b) wskaźnik średniej śmiertelności połowowej u ryb w wieku 2–6 lat w stadzie gładzicy wynosi mniej niż 0,6 rocznie;
- c) stado tarłowe soli przekracza 35 000 t;
- d) wskaźnik średniej śmiertelności połowowej u ryb w wieku 2–6 lat w stadzie soli wynosi mniej niż 0,4 rocznie.

2. Jeżeli STECF zaleci stosowanie innych poziomów w odniesieniu do liczebności stada i śmiertelności połowowej w celu określenia bezpiecznych granic biologicznych, Komisja przedstawia wniosek dotyczący zmiany ust. 1.

Artykuł 3

Cele planu wieloletniego w pierwszym etapie

1. Plan wieloletni w pierwszym etapie zapewnia przywrócenie liczebności stad gładzicy i soli w bezpiecznych granicach biologicznych.
2. Określony w ust. 1 cel osiąga się przez obniżenie wskaźnika śmiertelności połowowej gładzicy i soli o 10 % rocznie przy maksymalnej zmienności TAC wynoszącej 15 % rocznie do czasu osiągnięcia przez stada obu gatunków ryb bezpiecznego poziomu biologicznego.

Artykuł 4

Cele planu wieloletniego w drugim etapie

1. Plan wieloletni w drugim etapie zapewnia eksploatację stad gładzicy i soli na podstawie maksymalnego podtrzymywalnego odłowu.
2. Określony w ust. 1 cel osiąga się przy utrzymaniu wskaźnika śmiertelności połowowej gładzicy w wieku 2–6 lat na poziomie równym lub wyższym niż 0,3.
3. Określony w ust. 1 cel osiąga się przy utrzymaniu wskaźnika śmiertelności połowowej soli w wieku 2–6 lat na poziomie równym lub wyższym niż 0,2.

Artykuł 5

Uzgodnienia przejściowe

1. Jeżeli przed dwa kolejne lata stada gładzicy i soli będą mieścić się w bezpiecznych granicach biologicznych, Rada na podstawie wniosku Komisji podejmie decyzję w sprawie zmiany art. 4 ust. 2 i 3 oraz zmiany art. 7, 8 i 9, co w świetle ostatnich

informacji przekazanych przez STECF umożliwi eksploatację stad przy wskaźniku śmiertelności połowowej zgodnym z maksymalnie podtrzymywalnym odłowem.

2. Do wniosku Komisji dotyczącego przeglądu uwzględniającego opinię Regionalnego Komitetu Doradczego ds. Morza Północnego dołącza się pełną ocenę wpływu.

ROZDZIAŁ II

OGÓLNE DOPUSZCZALNE POŁOWY

Artykuł 6

Określanie ogólnych dopuszczalnych połowów (TAC)

Każdego roku Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na podstawie wniosku Komisji, podejmuje decyzję o ogólnych dopuszczalnych połowach (TAC) stad gładzicy i soli w Morzu Północnym w kolejnym roku zgodnie z art. 7 i 8.

Artykuł 7

Procedura określania ogólnego dopuszczalnego połowu (TAC) gładzicy

1. Rada przyjmuje ogólny dopuszczalny połów (TAC) gładzicy na poziomie połowów, który według naukowej oceny przeprowadzonej przez STECF odpowiada najwyższej wartości spośród:

- a) TAC, którego stosowanie doprowadzi w roku jego stosowania do obniżenia o 10 % wskaźnika śmiertelności połowowej w stosunku do szacowanego wskaźnika śmiertelności połowowej w roku poprzednim;
- b) TAC, którego stosowanie doprowadzi w roku jego stosowania do wskaźnika śmiertelności połowowej wynoszącego 0,3 u ryb w wieku 2–6 lat.

2. W przypadku gdy stosowanie ust. 1 doprowadziłoby do określenia TAC przekraczającego TAC z roku poprzedniego o więcej niż 15 %, Rada przyjmuje TAC o wartości 15 % większej niż TAC z roku poprzedniego.

3. W przypadku gdy stosowanie ust. 1 doprowadziłoby do określenia TAC niższego od TAC z roku poprzedniego o więcej niż 15 %, Rada ustala TAC o wartości 15 % mniejszej niż TAC z roku poprzedniego.

Artykuł 8

Procedura określania ogólnego dopuszczalnego połowu (TAC) soli

1. Rada przyjmuje ogólny dopuszczalny połów (TAC) soli na poziomie połowów, który według naukowej oceny przeprowadzonej przez STECF odpowiada najwyższej wartości spośród:

- a) TAC, którego stosowanie doprowadzi w roku jego stosowania do wskaźnika śmiertelności połowowej wynoszącego 0,2 u ryb w wieku 2–6 lat;
- b) TAC, którego stosowanie doprowadzi w roku jego stosowania do obniżenia o 10 % wskaźnika śmiertelności połowowej w stosunku do szacowanego wskaźnika śmiertelności połowowej w roku poprzednim.

2. W przypadku gdy stosowanie ust. 1 doprowadziłoby do określenia TAC przekraczającego TAC z roku poprzedniego o więcej niż 15 %, Rada przyjmuje TAC o wartości 15 % większej niż TAC z roku poprzedniego.

3. W przypadku gdy stosowanie ust. 1 doprowadziłoby do określenia TAC niższego od TAC z roku poprzedniego o więcej niż 15 %, Rada przyjmuje TAC o wartości 15 % mniejszej niż TAC z roku poprzedniego.

ROZDZIAŁ III

OGRANICZENIE NAKŁADU POŁOWOWEGO

Artykuł 9

Ograniczenie nakładów połowowych

1. Oprócz ogólnych dopuszczalnych połowów, o których mowa w rozdziale II, stosuje się system ograniczeń nakładu połowowego ustanowiony w prawodawstwie wspólnotowym.

2. Każdego roku Rada na podstawie wniosku Komisji większością kwalifikowaną podejmuje decyzję w sprawie korekty maksymalnego poziomu nakładu połowowego dostępnego dla flot rybackich, w przypadku których albo gładzica, albo sola, albo oba te gatunki stanowią znaczącą część wyładunku lub w przypadku których odrzuty są znaczące i które są objęte systemem ograniczeń nakładu połowowego, o którym mowa w ust. 1.

3. Komisja zwraca się do STECF o sporządzenie prognozy maksymalnego poziomu nakładu połowowego koniecznego, by połowy gładzicy i soli były równe udziałowi Wspólnoty Europejskiej w ogólnych dopuszczalnych połowach ustalonymu zgodnie z art. 6. Wniosek ten zostaje sformułowany z uwzględnieniem innych właściwych aktów prawnych Wspólnoty określających warunki połowu kwot.

4. Corocznej korekty maksymalnego poziomu nakładu połowowego, o której mowa w ust. 2, dokonuje się z uwzględnieniem opinii STECF wydanej zgodnie z ust. 3.

5. Corocznie Komisja zwraca się do STECF o przygotowanie sprawozdania na temat rocznego poziomu nakładu połowowego stosowanego przez statki prowadzące połowy gładzicy i soli, a także sprawozdania na temat rodzajów narzędzi połowowych stosowanych podczas tych połowów.

6. Niezależnie od ust. 4, nakład połowowy nie przekracza poziomu przyznanego w 2006 r.

7. Państwa członkowskie, których kwoty dla gładzicy i soli wynoszą mniej niż 5 % udziału Wspólnoty Europejskiej w ogólnych dopuszczalnych połowach, są zwalniane z systemu zarządzania nakładem połowowym.

8. Państwo członkowskie, którego dotyczą przepisy ust. 7, i uczestniczące w wymianie kwot dla gładzicy lub soli na podstawie art. 20 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, w wyniku której suma kwoty przypisanej temu państwu członkowskiemu i ilość gładzicy lub soli przekazanej w ramach wymiany przekracza 5 % udziału Wspólnoty Europejskiej w ogólnych dopuszczalnych połowach, jest objęte systemem zarządzania nakładem połowowym.

9. Nakład połowowy stosowany przez statki, które łowią przede wszystkim gładzicę lub solę i które pływają pod banderą państwa członkowskiego, którego dotyczą przepisy ust. 7, nie przekracza poziomu przyznanego w roku 2006.

ROZDZIAŁ IV

MONITOROWANIE, INSPEKcja I NADZÓR

Artykuł 10

Powiadamianie o realizacji nakładów połowowych

1. Do statków prowadzących połowy w omawianym obszarze stosuje się art. 19b, 19c, 19d, 19e i 19k rozporządzenia (EWG) nr 2847/93. Statki wyposażone w systemy monitorowania zgodnie z art. 5 i 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2244/2003 z dnia 18 grudnia 2003 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy dotyczące satelitarnych systemów monitorowania⁽¹⁾ statków są wyłączone z wymogów dotyczących systemu wywoływania.

2. Państwa członkowskie mogą wprowadzać w życie alternatywne środki kontroli w celu zapewnienia przestrzegania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, które są tak skuteczne i przejrzyste jak ten obowiązek dotyczący sprawozdawczości. Środki takie są zgłaszane Komisji przed wprowadzeniem ich w życie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 333 z 20.12.2003, str. 17.

Artykuł 11**Margines tolerancji**

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2807/83 z dnia 22 września 1983 r. ustanawiającego szczegółowe zasady zapisu informacji dotyczących połowów dokonywanych przez państwa członkowskie⁽¹⁾, dozwolony margines tolerancji w szacowaniu ilości, w kilogramach, żywej wagi zarówno gładzicy, jak i soli zatrzymanej na pokładach statków, które przebywały na Morzu Północnym, wynosi 8 % ilości podanej w dzienniku połowowym. W przypadku gdy prawodawstwo wspólnotowe nie przewiduje żadnego współczynnika przeliczeniowego, obowiązuje współczynnik przeliczeniowy przyjęty przez państwo członkowskie, pod którego banderą pływa statek.

2. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania w odniesieniu do gatunku organizmu morskiego, jeżeli jego ilość zatrzymana na pokładzie jest mniejsza niż 50 kg.

Artykuł 12**Ważenie wyładunków**

Właściwe organy państwa członkowskiego gwarantują, że przed sprzedażą wszystkie ilości złowionej na Morzu Północnym soli przekraczające 300 kg i gładzicy przekraczające 500 kg są ważone z wykorzystaniem wag, których dokładność została poświadczona.

Artykuł 13**Upřednie zgłoszenie**

Kapitan wspólnotowego statku rybackiego, który przebywał na Morzu Północnym i który pragnie wyładować jakąkolwiek ilość gładzicy lub soli w porcie lub miejscu wyładunku w państwie trzecim, przekazuje właściwym organom państwa członkowskiego, pod którego banderą pływa statek, przynajmniej 24 godziny przed wyładunkiem w państwie trzecim, następujące informacje:

- a) nazwę portu lub miejsca wyładunku;
- b) szacunkowy czas przybycia do portu lub miejsca wyładunku;
- c) liczbę kilogramów żywej wagi wszystkich gatunków przechowywanych na statku w ilości ponad 50 kg.

Powiadomienia może również dokonać przedstawiciel kapitana statku rybackiego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 276 z 10.10.1983, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1804/2005 (Dz.U. L 290 z 4.11.2005, str. 10).

Artykuł 14**Oddzielne składowanie gładzicy i soli**

1. Zabrania się przechowywania na wspólnotowym statku rybackim w jakimkolwiek pojedynczym pojemniku jakiegokolwiek ilości gładzicy lub jakiegokolwiek ilości soli zmieszanej z innymi gatunkami organizmów morskich.

2. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich dostarczają kontrolerom państw członkowskich pomocy w zakresie niezbędnym do porównania przez nich ilości gładzicy i soli zadeklarowanej w dzienniku połowowym i ilości złowionej gładzicy i soli przechowywanej na statku.

Artykuł 15**Transport gładzicy i soli**

1. Właściwe organy państwa członkowskiego mogą zażądać, by każda ilość gładzicy przekraczająca 500 kg lub każda ilość soli przekraczająca 300 kg, złowiona w obszarze geograficznym, o którym mowa w art. 1 ust. 2, i wyładowana po raz pierwszy w danym państwie członkowskim została przed przetransportowaniem z portu pierwszego wyładunku w inne miejsce zważona z wykorzystaniem wag, których dokładność została poświadczona.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, do ładunku gładzicy przekraczającego 500 kg i ładunku soli przekraczającego 300 kg, transportowanego do miejsca innego niż miejsce wyładunku, dołączana jest deklaracja określona w art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia. Wyjątek przewidziany w art. 13 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 nie ma zastosowania.

Artykuł 16**Zakaz przeładunku soli i gładzicy**

Wspólnotowy statek rybacki przebywający na Morzu Północnym nie dokonuje przeładunku żadnych ilości gładzicy ani soli na żaden inny statek.

ROZDZIAŁ V**DALSZE DZIAŁANIA****Artykuł 17****Ocena środków zarządzania**

1. Komisja, na podstawie informacji otrzymywanych od STECF, ocenia w drugim oraz w każdym następnym roku obowiązywania niniejszego rozporządzenia wpływ środków zarządzania na omawiane stada oraz na ich połowy.

2. Komisja zwraca się do STECF o wydanie naukowej opinii na temat postępu dokonanego w kierunku osiągnięcia celów planu wieloletniego w trzecim roku stosowania niniejszego rozporządzenia oraz co trzy lata w okresie stosowania niniejszego rozporządzenia. W stosownych przypadkach Komisja proponuje odpowiednie środki, natomiast Rada większością kwalifikowaną podejmuje decyzję w sprawie środków alternatywnych służących osiągnięciu celów, o których mowa w art. 3 i 4.

*Artykuł 18***Szczególne okoliczności**

W przypadku gdy STECF stwierdzi, że stado tarłowe gładzicy albo soli lub oba stada wykazują zmniejszoną zdolność reprodukcyjną, Rada, na podstawie wniosku Komisji, podejmuje większością kwalifikowaną decyzję w sprawie ogólnego dopuszczalnego połowu (TAC) gładzicy niższego niż TAC przewidziany w art. 7, ogólnego dopuszczalnego połowu (TAC) soli niższego niż TAC przewidziany w art. 8 oraz poziomów nakładu połowowego niższych niż przewidziane w art. 9.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 19***Pomoc z Europejskiego Funduszu Rybackiego**

1. Na początkowym etapie przewidzianym w art. 3 niniejszego rozporządzenia plan wieloletni jest uznawany za plan

odbudowy w rozumieniu art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz do celów art. 21 lit. a) ppkt i) rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego ⁽¹⁾.

2. Na drugim etapie przewidzianym w art. 4 niniejszego rozporządzenia plan wieloletni jest uznawany za plan zarządzania w rozumieniu art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz do celów art. 21 lit. a) ppkt iv) rozporządzenia (WE) nr 1198/2006.

*Artykuł 20***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 11 czerwca 2007 r.

W imieniu Rady

H. SEEHOFER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 223 z 15.8.2006, str. 1.